

Nr 208.

Godkänd av första kammaren den 27 maj 1924.

Godkänd av andra kammaren den 27 maj 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående ändring i kungörelsen den 19 maj 1916 med vissa bestämmelser rörande elektriska starkströmsledningars anordnande i förhållande till trafikleder och svagströmsledning m. m.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 11.)

(Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 6.)

§ Till Konungen.

Inom riksdagen har gjorts framställning om sådan ändring uti kungörelsen den 19 maj 1916 angående vissa bestämmelser rörande starkströmsledningars anordnande i förhållande till trafikleder och svagströmsledning m. m., att elektriska ledningar måtte fritt och utan ersättning få framdragas över mark, som i ett eller annat fall tillhörde kronan och ecklesiastika boställen, då innehavaren eller arrendator vore delägare uti föreningen, som framdroge linjen, ävensom att lindrigare former måtte beredas för en ansökning hos vederbörande myndigheter om rättighet till framdragning av dylik ledning och skyndsammare expediering i sådana ärenden äga rum.

I vederbörlig ordning hava yttranden över motionen inhämtats från domänstyrelsen och vattenfallsstyrelsen.

Den i motionen berörda frågan om svårigheter vid framdragande av elektriska ledningar över kronoegendomar har redan förut varit föremål för riksdagens prövning. Sålunda har riksdagen på grund av en vid 1922 års riksdag väckt motion i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t nr 146 anhållit, att erforderliga åtgärder måtte vidtagas, för att bestämmelserna i 8 § av åberopade kungörelse icke måtte kunna anses utgöra hinder för kronoegendom att till elektrisk distributionsförening intaga samma ställning som annan egendom, för vilken delaktighet däri vunnits.

Efter det ovanberörda riksdagsskrivelse avlåtits, hava lätnader genomförts i fråga om elektrifiering av kronoegendomar, som stå under domänstyrelsens förvaltning. Styrelsen har sålunda kunnat medgiva, att från

kronoegendom, vars innehavare för egendomen ingått som medlem i elektrisk distributionsförening, finge med nyttjanderätt upplåtas mark för framdragande av föreningens ledningar över egendomens i arrendet ingående område på samma villkor, som övriga ledamöter i föreningen godkämt. Av vattenfallsstyrelsens yttrande och enligt vad riksdagen i övrigt inhämtat framgår, att motsvarande lättnader icke genomförts i fråga om ecklesiastika boställen. De skäl, som vid behandlingen av ovanberörda riksdagsmotion anförts för lättnader i avseende å elektrifiering av kronoegendomar, kunna anföras jämväl för motsvarande förfaringssätt i fråga om de ecklesiastika boställena; och riksdagen har därför ansett sig böra föreslå åtgärder i sådant syfte.

Vad angår motionärens yrkande om lindrigare former för tillstånd till framdragande av elektriska ledningar, har riksdagen utan att vilja framställa något yrkande, ansett sig kunna ifrågasätta, huruvida icke någon myndighet, t. ex. Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i vederbörande län, skulle kunna tillerkännas befogenhet att för särskilda fall lämna provisoriskt tillstånd till framdragande av elektrisk ledning i avvaktan på ansökans slutliga prövning.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:ts vidtagna åtgärder i syfte att de lättnader, som genomförts i fråga om elektrifiering av under domänstyrelsens förvaltning stående egendom, måtte utsträckas även till andra kronoegendomar, särskilt ecklesiastika boställen.

Stockholm den 27 maj 1924.

Med undersätlig vördnad.